

140 Om gang i tiden var kvinnens chaux
Slett ikke skapt av klærne
De greide å holde sin elskede vakk
fortiden no raffinement
Circusene er gått siden havens her
levende Evas kape
Vi tror ikke mer på i dyllen der
ute blant markens her
Misunnelsen taler med Davids evst
og ved hvor vakk kape
Det ydmykt harmoniske liv der evst
var bare eventyr.
For siden det dag i eden
Slangen forstyrrt jorden
har spørsmålet vært.
hva skal kvinnen ha på
gjort mangen mann både bilt og gje
onnskaffelig som viden
var midt i når det gjaldt kvinnen
Det over last fasjon det siste i stoff
bringer O. W. Hoff